

[Aksel Larsen.]

medicin imod alle sociale Ulykker, har altsaa ingen Mening om, hvad der skal ske med de arbejdsløse.

Dernæst vil jeg gerne have Lov til at bemærke, at jeg er noget forundret over den højstemte og hadske Tone, der blev anlagt af de Konservatives Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Denne hadske Tone overfor Regeringen er saa meget mere ufattelig, som Finanslovdebatten jo ikke hittil har ladet os høre saadanne Toner; det har været en lille Smule svært overhovedet at finde nogen dyberegaaende Uenighed imellem de fire saakaldte store Partier her i Salen. Man maa derfor med nogen Forundring spørge: Hvorfor skal der pludselig i Dag tales paa den Maade til Regeringen fra Det konservative Folkepartis Ordfører?

Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, kan jeg stort set nøjes med at henvise til de Udtalelser, jeg har fremsat ved det tilsvarende Forslags Behandling i sidste Rigsdagssamling; interesserede kan gennemlæse disse Udtalelser, jeg skal kun tilføje nogle faa enkelte Bemærkninger. For det første, at Forslaget ikke er blevet bedre siden sidst, at man stadig væk stiller sig paa det Standpunkt, at der skal ganske vist Hjælp til dem, der falder for 10 Maaneders Bestemmelsen, men de, der falder for 26 Ugers Bestemmelsen, skal ikke have Hjælp, de bør stødes ud af Kasserne og ud i de uorganiseredes Rækker. Det er bemærkelsesværdigt at notere, at Socialministeren fastholder dette Standpunkt samtidig med, at han selv hævder, at der hersker fuldkommen abnorme Tilstande herhjemme. Skønt der efter hans egen Opfattelse hersker fuldkommen abnorme Tilstande, bør man alligevel opretholde Lovens Bestemmelse om 26 Ugers Beviset, og de, der ikke kan skaffe dette, de hører altsaa ikke hjemme i Forsikringen, som efter Ministerens egne Udtalelser er beregnet, ikke alene ikke for ekstraordinære, end mindre for abnorme, men kun for ordinære Tilstande.

Dernæst et Par Bemærkninger om Arbejdsløhedsstatistikken. Jeg har i Gaar læst i Dagspressen, at Arbejdsløsheden heldigvis stadig væk falder, og jeg studsede en Del over det, for i forrige Uge steg Arbejdsløsheden med 1 100, og saa er det mærkeligt, at den skulde falde med 300 i denne Uge. En Undersøgelse viser da ogsaa, at Arbejdsløsheden for de forsikredes Vedkommende er steget med over 2 300, og Nedgangen gælder udelukkende de ikke forsikrede, de uorganiserede, hvis Antal ar-

bejdsløse angivelig er faldet 2 670; paa den Maade opnaar man et samlet Fald paa 310. Nu er det indlysende for enhver, at de ikke forsikrede arbejdsløses Antal ikke er blevet mindre end før, men naturligvis større paa Grund af Efteraaret, at det langt overstiger de 7 000, og at altsaa det Fald, der findes i Statistikken, ikke modsvare de faktiske Forhold, men kun er en af de logiske Følger af Socialreformens Ikrafttræden, nemlig af, at man nægter Folk Hjælp under Arbejdsløshed, og at derfor er fysisk ude af Stand til at gaa til Kontrol; de maa nemlig beskæftige sig med det, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen paastaar er afskaffet her i Danmark, nemlig Tiggeriet.

Paa de uorganiserede er der jo ikke tænkt i nogen af de to Love, vi har til Behandling her. De henvises fortsat til, hvad de eventuelt kan faa af de sociale Udvalg, eller til at eksistere paa andre Maader, paa en af de Maader, som, jfr. det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, aldrig anvendes. Og hvad de sociale Udvalg angaar, har vi i hvert Fald nogle Erfaringer. Naar Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, nævner konkrete Eksempler, tror jeg ikke, han gør det for at stille sig paa det Standpunkt, at de Kommuner, som giver saa lidt, som han anførte, skal tvinges til at give noget mere, men ikke desto mindre kan vi betragte det som en fastslaaet Kendsgerning, at der findes Masser af Kommuner herhjemme, dels Bykommuner, dels og navnlig Landkommuner, som giver Beløb paa 6—8—10 Kr. om Ugen til de arbejdsløse, endda til Familieforsørgere. Ja, jeg ved, det er haabløst at appellere til Venstres Ordfører i denne Sag. Han vil ikke noget Sted gøre noget som helst Forsøg paa at bevise, at en arbejdsløs Familie kan leve for dette Beløb; han ved, det er ugørligt at bevise det; han stiller sig kun paa det Standpunkt, at de burde helst ikke have mere. Men jeg kunde have Lyst til at foreholde Socialministeren dette. Det er de Tilstande, som eksisterer, og som kan eksistere under Socialreformen; og saa vil jeg henvise Socialministeren til hans tidligere Udtalelser her i Tinget og spørge, hvad han agter at gøre for at faa saadanne Kommuner til at give en ordentlig Hjælp. Ministeren hævder, at Kommunerne har Ret til det, han hævder ogsaa, at de bør gøre det, men det viser sig i Praksis, at de i deres Gennemførelse af Lovene ikke gør det, og jeg vil altsaa spørge Ministeren, hvad han vil foretage sig overfor disse Kommuner,